

Besluit van de gouverneur tot vernietiging van het besluit van de gemeenteraad van Beersel van 19 december 2025 betreffende agendapunt nr. 45 - Goedkeuring aanpassing van en bijlage aan het arbeidsreglement van de gemeentelijke basisscholen Beersel - meer bepaald de invoering van artikel 173 in het arbeidsreglement

DE GOUVERNEUR VAN DE PROVINCIE VLAAMS-BRABANT,

Bevoegdheid

Het decreet over het Lokaal Bestuur van 22 december 2017, artikel 326 en 332, §1.

Feitelijke context

Op 19 december 2025 nam de gemeenteraad van lokaal bestuur Beersel volgende beslissingen met betrekking tot agendapunt 45 - Goedkeuring aanpassing van en bijlage aan het arbeidsreglement van de scholengemeenschap Beersel:

Artikel 1:

De gemeenteraad beslist dat het bestaande arbeidsreglement voor de personen die onder gezag arbeid verrichten in de gemeentelijke basisscholen van Beersel, goedgekeurd door de gemeenteraad in zitting van 20 december 2023, wordt opgeheven.

Artikel 2:

Het hierbij gevoegde arbeidsreglement voor de personen die onder gezag arbeid verrichten in de gemeentelijke basisscholen van Beersel wordt goedgekeurd.

Artikel 3:

De gemeenteraad beslist om de bijlage aan het arbeidsreglement voor de personen die onder gezag arbeid verrichten in de gemeentelijke basisscholen van Beersel goed te keuren.

Artikel 4:

Deze beslissing wordt gecommuniceerd:

<i>Aan:</i>	<i>Hoe:</i>
<i>personeel</i>	<i>arbeidsreglement"</i>

Als motivering voor deze beslissingen werd het volgende opgenomen:

"De vorige aanpassing van het arbeidsreglement dateert van 1 januari 2024. Huidig arbeidsreglement is aan actualisatie toe.

Intussen werd een verzuimbeleid opgesteld met aangepaste procedures voor ziektemelding en

werkhervatting en duidelijke richtlijnen voor leidinggevenden wat betreft begeleiding en opvolging.

Vanaf 1 januari 2026 wordt het verzuimbeleid opgenomen als bijlage bij het arbeidsreglement. en goede schoolorganisatie steunt op duidelijke afspraken tussen het personeel en het schoolbestuur.

Alle personen die onder gezag arbeid verrichten in het gemeentelijk stedelijk onderwijs moeten, geïnformeerd worden over de voorwaarden die op hun arbeidsverhouding van toepassing zijn. Het decreet rechtspositie en het decreet basisonderwijs ruimte laat ruimte om lokaal en autonoom concrete afspraken te maken rond rechten en plichten van het personeel en het schoolbestuur.

Het gemeenteraadsbesluit van 20 december 2023 waarbij het arbeidsreglement voor de personen die onder gezag arbeid verrichten in de scholen van de scholengemeenschap Beersel werd goedgekeurd;

De besprekingen met de directies en op de schoolraad.

Het protocol van het afzonderlijk bijzonder onderhandelingscomité van 28 november 2025 werd ter kennisname voorgelegd.”

Hoewel niet uitdrukkelijk vermeld in bovenstaand besluit en ook niet op bijzondere wijze gemotiveerd, betekende deze goedkeuring onder meer de invoering van een artikel 173 in het arbeidsreglement van de gemeentelijke basisscholen van Beersel:

“12.4 Neutraliteit

Artikel 173

§1. Beginsel van neutraliteit

De gemeentelijke basisschool is een pluralistische instelling die zich kenmerkt door levensbeschouwelijke, religieuze en politieke neutraliteit.

Het personeelslid oefent zijn functie uit met respect voor de overtuigingen van alle leerlingen, ouders en collega's, en onthoudt zich van elke vorm van beïnvloeding of propaganda.

§2. Verbod op het dragen van levensbeschouwelijke tekens

Ter waarborging van de neutraliteit en de onpartijdigheid van het gemeentelijk onderwijs is het personeelsleden verboden tijdens de uitoefening van hun functie en binnen de schoolgebouwen of -terreinen zichtbare levensbeschouwelijke, religieuze of politieke tekens te dragen.

Onder dergelijke tekens worden verstaan: kledingstukken, hoofddekzels, sieraden, insignes of andere uiterlijke kentekens die een levensbeschouwelijke, religieuze of politieke overtuiging uitdrukken of vertegenwoordigen.

§3. Uitzondering voor levensbeschouwelijke vakken

Het verbod vermeld in §2 is niet van toepassing op personeelsleden die belast zijn met het geven van levensbeschouwelijke vakken.

Binnen het kader van hun onderwijsopdracht mogen deze personeelsleden levensbeschouwelijke tekens dragen. Deze uitzondering geldt enkel tijdens de lessen van het levensbeschouwelijk vak zelf en niet daarbuiten.

§4. Toepassingsgebied

Dit artikel is van toepassing op alle personeelsleden van de gemeentelijke basisschool, ongeacht hun statuut, functie, graad of arbeidsregeling, gedurende de uitvoering van hun dienstverrichtingen en bij alle contacten met leerlingen, ouders, collega's en derden binnen de schoolcontext.”

In de voorbereidende beslissing van het college van burgemeester en schepenen (hierna: CBS) werd iets specifiek ingegaan op deze bepaling inzake neutraliteit. Het CBS nam immers op 5 november 2025 volgend besluit met betrekking tot agendapunt 23 - Voorstel aanpassing arbeidsreglement gemeentelijke basisscholen schoolbestuur Beersel:

“Artikel 1:

Het college beslist om de wijzigingen betreffende neutraliteit goed te keuren in het arbeidsreglement voor het personeel van de gemeentelijke basisscholen van Beersel.

Artikel 2:

Deze beslissing wordt gecommuniceerd:

<i>Aan:</i>	<i>Hoe:</i>
<i>vakbonden</i>	<i>arbeidsreglement</i>
<i>schoolraden GBS</i>	<i>arbeidsreglement</i>
<i>personeel</i>	<i>arbeidsreglement”</i>

Als motivering voor deze beslissingen werd het volgende opgenomen:

“Op vraag van het college worden in het arbeidsreglement van de gemeentelijke basisscholen Beersel bepalingen opgenomen die uitgaan van een neutrale houding, dus geen zichtbare religieuze, politieke of levensbeschouwelijke symbolen/kleding te dragen op school. Enkel binnen de lessen levensbeschouwelijke vakken wordt een uitzondering gemaakt.

Na akkoord van het college worden deze aanpassingen voorgelegd aan de vakbonden en schoolraden van de gemeentelijke basisscholen, waarna het goedgekeurd kan worden op de gemeenteraad.”

Omdat de toevoeging van artikel 173 in het arbeidsreglement impact had op mevrouw Senan Esen, sinds september 2025 lerares islamleer in de gemeentelijke basisschool van Dworp, deelgemeente van Beersel, werd haar in een gesprek meegedeeld dat zij haar hoofddoek enkel nog zou mogen dragen tijdens de lessen van haar levensbeschouwelijk vak.

Mevrouw Esen ging hier niet mee akkoord aangezien haar hoofddoek en lang gewaad een essentieel onderdeel vormen van haar identiteit en ambt. Er werd haar vervolgens meegedeeld dat een verderzetting van haar arbeidsovereenkomst onmogelijk zou zijn.

Op 21 januari 2026 diende de heer Mohamed Amine Chaib, voorzitter van Muslim Rights Watch België namens zichzelf en mevrouw Esen een klacht in bij de toezichthoudende overheid. Hij vraagt de vernietiging van bovenvermeld gemeenteraadsbesluit en dan meer bepaald de invoeging van artikel 173 in het arbeidsreglement van de gemeentelijke basisscholen van Beersel. Hij meent dat het ingevoerde verbod op het dragen van levensbeschouwelijke kentekens in strijd is met onder meer de Grondwet, het Gelijkekansendecreet en met rechtspraak van de Raad van State, alsook met een uitspraak van het Vlaams Mensenrechteninstituut.

Eveneens op 21 januari 2026 verzoekt de gouverneur de gemeente Beersel de bestreden beslissing van de gemeenteraad te bezorgen, alsook het volledige dossier ter zake.

Op 6 februari 2026 verzendt de gemeente de bestreden beslissing van de gemeenteraad aan de gouverneur alsook de bijhorende toelichting. De toezichtstermijn van de gouverneur voor dit besluit neemt een aanvang op 7 februari 2026 en eindigt op 9 maart 2026.

Juridisch kader

Artikel 9 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM)

Artikelen 10, 11 en 19 van de Grondwet (hierna: GW)

Artikelen 15 en 16 van het decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaams gelijkheids- en gelijkebehandelingsbeleid (hierna: Gelijkheidsdecreet)

Artikel 173 van het arbeidsreglement van de gemeentelijke basisscholen Beersel, ingevoerd via besluit van de gemeenteraad van Beersel op 19 december 2026

Arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, nr. 50681/20 van 9 april 2024

Meerdere arresten van het Grondwettelijk Hof, onder meer:
nr. 145/2012 van 6 december 2012
nr. 81/2020 van 4 juni 2020

Arrest van de Raad van State, nr. 228.748 van 14 oktober 2014

Uitspraak van de Geschillenkamer van het Vlaams Mensenrechteninstituut, nr. 2025/31 van 11 december 2025

Verantwoording

Inzake een verbod op het dragen van levensbeschouwelijke kentekens hebben verschillende hogere rechtscolleges, zoals de Raad van State, het Grondwettelijk Hof en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens een interpretatie moeten geven aan een aantal rechtsregels uit (onder meer) de Belgische Grondwet (hierna: GW) en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM). Vaak aangehaalde bepalingen zijn hierbij de volgende:

- Artikel 10 en 11 GW (gelijkheid en non-discriminatie)
- Art. 19 GW (vrijheid van eredienst)
- Artikel 9 EVRM (vrijheid van godsdienst)

Het decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaams gelijkheids- en gelijkebehandelingsbeleid (hierna: Gelijkheidsdecreet) is hier ook van belang.

Uit de interpretaties van deze bepalingen en van het concept “neutraliteit” kan een algemene visie afgeleid worden.

Visie van Raad van State en Grondwettelijk Hof op artikel 9 EVRM

Art 9 EVRM luidt als volgt:

“Vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst

1. Een ieder heeft recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst; dit recht omvat tevens de vrijheid om van godsdienst of overtuiging te veranderen, alsmede de vrijheid hetzij alleen, hetzij met anderen, zowel in het openbaar als privé zijn godsdienst te belijden of overtuiging tot uitdrukking te brengen in erediensten, in onderricht, in praktische toepassing ervan en in het onderhouden van geboden en voorschriften.

2. De vrijheid zijn godsdienst te belijden of overtuiging tot uiting te brengen kan aan geen andere beperkingen worden onderworpen dan die die bij de wet zijn voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de openbare veiligheid, voor de bescherming van de openbare orde, gezondheid of goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

De vrijheid van godsdienst of overtuiging op zich is absoluut (punt 1 van artikel 9 EVRM). Het dragen van religieuze kentekens - of meer algemeen geformuleerd: zichtbare levensbeschouwelijke kentekens - valt onder punt 2 van artikel 9 en betreft dus het openbaar tot uiting brengen van die godsdienst of overtuiging. Dit aspect kan - zoals artikel 9.2 zelf al stelt - aan beperkingen worden onderworpen.

In arrest nummer 228.748 van 14 oktober 2014 zegt de Raad van State hierover het volgende in overweging 49.3 (en verwijst hierbij naar een arrest van het Grondwettelijk Hof):

“49.3. Die vrijheid om zijn godsdienst in het openbaar te belijden is niet absoluut en mag worden onderworpen aan de beperkingen die artikel 9.2 EVRM toelaat, namelijk “die die bij de wet zijn voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de openbare veiligheid, voor de bescherming van de openbare orde, gezondheid of goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen”. Bovendien wordt zowel in de rechtspraak van het EHRM als in de interne rechtspraak erkend dat een inmenging in de godsdienstvrijheid, voor zover ze nodig is in een democratische samenleving, alleen aanvaard kan worden wanneer de bestreden maatregel in verhouding staat tot dat rechtmatig doel.

Zo heeft inzonderheid het Grondwettelijk Hof over religieuze kledijvoorschriften, weliswaar in de openbare ruimte, overwogen wat volgt in zijn arrest nr. 145/2012 van 6 december 2012:

‘Voorschriften inzake kledij kunnen variëren naar gelang van tijd en plaats. Niettemin kunnen in de openbare ruimten bepaalde grenzen hieraan dwingend worden opgelegd. Niet om het even welke gedraging is geoorloofd, louter en alleen omdat een godsdienstige beweegreden ter verantwoording ervan wordt aangevoerd. De vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van erediens zijn immers niet absoluut. Voor zover het geen daad betreft verricht met als doel de erkende rechten of vrijheden teniet te doen, mag weliswaar zelfs aan de afwijzing van de fundamentele waarden van onze democratische maatschappij uiting worden gegeven, doch de wijze waarop dat gebeurt, mag aan beperkingen worden onderworpen. Het behoort tot de beoordelingsmarge van de wetgever te bepalen welke beperkingen van de bovenvermelde vrijheden noodzakelijk kunnen worden geacht in de democratische samenleving waarbinnen hij zijn bevoegdheid uitoefent.’ “

De Raad van State bepaalt dus dat het recht op het dragen van zichtbare levensbeschouwelijke kentekens niet absoluut is, maar legt wel voorwaarden op aan een eventuele beperking: deze moet bij wet vastgelegd zijn, moet een wettig doel dienen en in verhouding staan tot dat doel (proportionaliteit), en moet ten slotte noodzakelijk zijn in een democratische samenleving.

Wat betreft de eerste voorwaarde, een “wet”, vermeldt de Raad in hetzelfde arrest nog het volgende in overweging 54.2:

“54.2. Dat de inmenging bij ‘wet’ voorzien moet zijn, vereist dat de maatregel het voorwerp uitmaakt van een voldoende toegankelijke en precieze regeling.”

In voormeld arrest nr. 223.042 overwoog de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State hierover:

“In dit verband dient te worden opgemerkt dat het woord ‘wet’ dat gebezigd wordt in artikel 9, lid 2, van het Verdrag een autonoom concept is dat dus niet naar het interne recht verwijst. Volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet die term verstaan worden in zijn materiële en niet in zijn formele betekenis en slaat hij ook op teksten van een lagere rang dan die van een wet en op ongeschreven recht, met inbegrip van rechtspraak, niet alleen in landen met Common Law (EHRM, arrest-Sunday Times van 26 april 1979, § 47) maar ook in landen van het vasteland (EHRM, arrest-Kruslin van 24 april 1990). Om grond te kunnen opleveren voor een inmenging moet de ‘wet’ een bepaalde hoedanigheid bezitten. In zijn voornoemd arrest-Sunday Times heeft het Europees Hof aangegeven welke kenmerken de wet daartoe dient te vertonen. Het eerste van die kenmerken is dat de norm voldoende toegankelijk moet zijn, in die zin dat de burger in de omstandigheden van de zaak over voldoende inlichtingen moet beschikken aangaande de rechtsnormen die op een bepaald geval van toepassing zijn. Het tweede van die kenmerken is dat de norm te voorzien moet zijn. Wat dit punt betreft, heeft het Hof het volgende gesteld: ‘Om als een ‘wet’ te kunnen worden beschouwd, moet een norm voldoende duidelijk uitgedrukt zijn opdat de burger zijn gedrag kan regelen door in voorkomend geval weloverwogen raadgevingen in te winnen; hij moet in staat zijn om in redelijke mate in de omstandigheden van de zaak de gevolgen te voorzien die uit een bepaalde handeling kunnen voortvloeien’. Op basis van deze criteria is een reglement dat door een gemeenteraad is vastgesteld en dat ‘het dragen van enig opvallend religieus, politiek of levensbeschouwelijk symbool’ verbiedt, ontegensprekelijk een ‘wet’ in de zin van het voornoemde artikel 9, lid 2.”

54.3. ...”

Een reglement dat door de gemeenteraad is vastgesteld, zoals het arbeidsreglement dat het voorwerp van deze klacht uitmaakt, kan dus gezien worden als een wet in de zin van artikel 9.2 EVRM.

Wat betreft de tweede voorwaarde, een “wettig doel”, zegt de Raad in overwegingen 55 en 57:

“55. De vrijheid om zijn godsdienst tot uiting te brengen mag worden beperkt als de uitoefening van die vrijheid schadelijk is voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen, de openbare orde, gezondheid of goede zeden of de openbare veiligheid.”

“57. De legitieme doelstellingen, opgesomd in artikel 9.2 EVRM en volgens dewelke het belijden van een godsdienstige overtuiging mag worden beperkt, moeten restrictief worden geïnterpreteerd en zijn exhaustief (zie meest recent EHRM, S.A.S. t/ Frankrijk, 1 juli 2014, § 113 met verwijzingen).”

Het bestuur moet dus kunnen motiveren dat het minstens één van de limitatief opgesomde en strikt te interpreteren doelstellingen nastreeft met het verbod.

Wat betreft de derde voorwaarde, de noodzakelijkheid in een democratische samenleving, bepaalt de Raad in overweging 62 dat dit uiteenvalt in drie criteria:

“62. Opdat de laatste voorwaarde is vervuld, moeten drie criteria zijn voldaan. De beperking moet niet enkel nuttig zijn, maar beantwoorden aan een dwingende maatschappelijke behoefte (un besoin social impérieux, a pressing social need), de beperking moet pertinent zijn en ze moet voldoen aan de proportionaliteitstoets.”

Om noodzakelijk te zijn moet de maatregel dus beantwoorden aan een dwingende maatschappelijke behoefte, en moet deze enerzijds pertinent en anderzijds proportioneel zijn.

Visie van het Grondwettelijk Hof op artikel 19

Artikel 19 GW luidt:

“De vrijheid van eredienst, de vrije openbare uitoefening ervan, alsmede de vrijheid om op elk gebied zijn mening te uiten, zijn gewaarborgd, behoudens bestraffing van de misdrijven die ter gelegenheid van het gebruikmaken van die vrijheden worden gepleegd.”

Dit artikel wordt aangehaald in arrest nr. 81/2020 van 4 juni 2020 van het Grondwettelijk Hof. Dit arrest legt het verband tussen artikel 19 GW en het hierboven reeds aangehaalde artikel 9 EVRM en zet hierbij dezelfde voorwaarden uiteen die reeds hierboven werden besproken. Zie onder meer overweging B.22.4 (en de concrete toepassing op de toen voorliggende zaak verder in het arrest):

“B.22.4. Om in overeenstemming te zijn met de vrijheid van godsdienst moet een dergelijke inmenging voldoen aan de bij artikel 9, lid 2, van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens bepaalde voorwaarden, volgens welke de inmenging dient te zijn bepaald bij wet, zij een of meerdere van de in dat artikel vermelde doelstellingen dient na te streven en zij noodzakelijk dient te zijn in een democratische samenleving, wat veronderstelt dat zij beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig is met de nagestreefde doelstellingen.”

Visie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens op artikel 9 EVRM

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) sprak zich ook uitdrukkelijk uit over het verbieden van levensbeschouwelijke kentekens in onderwijsinstellingen. Zo deed het EHRM met arrest nr. 50681/20 van 9 april 2024 uitspraak over een verbod op levensbeschouwelijke kentekens in een scholengemeenschap van het GO!.

Het Hof oordeelde echter dat er geen schending van artikel 9 EVRM kon vastgesteld worden en puntte hierbij opnieuw de reeds hierboven uiteengezette voorwaarden af. Het verbod was immers vastgelegd in een reglement, er werd een legitiem doel nagestreefd en het verbod was “noodzakelijk in een democratische samenleving” en proportioneel. Er werd hierbij onder meer benadrukt dat leerlingen kwetsbaarder zijn voor uitsluiting, druk en bekeringsdrang en dat het dus niet onterecht was om hen hiertoe te beschermen door middel van een verbod.

Gelijkekansendecreet

Artikel 15 van het Gelijkekansendecreet beschouwt geloof en levensbeschouwing als beschermde kenmerken.

Artikel 16, § 1 beschrijft directe discriminatie:

*“Er is sprake van directe discriminatie als iemand minder gunstig wordt behandeld dan iemand anders in een vergelijkbare situatie wordt, is of zou worden behandeld, op grond van een of meer, werkelijke of vermeende, eigen of bij associatie toegekende, beschermde kenmerken, tenzij die ongunstige behandeling objectief wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel en de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn.
De rechtvaardigingsregel, vermeld in het eerste lid, is van toepassing onder voorbehoud van de bijzondere rechtvaardigingsregels, vermeld in artikel 23 tot en met 25ter.”*

De voorwaarden om iemand minder gunstig te behandelen komen deels overeen met die uit bovenvermelde rechtspraak: er moet sprake zijn van een legitiem doel en de maatregel moet passend en noodzakelijk zijn.

Artikel 16, § 2 beschrijft indirecte discriminatie:

“§ 2. Er is sprake van indirecte discriminatie als een ogenschijnlijk neutrale bepaling, maatstaf of handelswijze personen met een of meer werkelijke of vermeende, eigen of bij associatie toegekende beschermde kenmerken in vergelijking met andere personen kan benadelen, tenzij:
- *die bepaling, maatstaf of handelswijze objectief wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel en de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn;*
- *in het geval van indirect onderscheid op grond van een handicap aangetoond wordt dat geen redelijke aanpassingen getroffen kunnen worden.”*

Ook wanneer een bepaling ogenschijnlijk neutraal is kan deze bepaalde personen benadelen en in dat geval is een dergelijke benadeling enkel toegestaan wanneer er een legitiem doel nagestreefd wordt en de maatregel passend en noodzakelijk is.

Toepassing op de bestreden bepaling in het arbeidsreglement voor de gemeentelijke basisscholen van Beersel

Uit bovenstaande regelgeving en rechtspraak blijkt dat een verbod op het dragen van levensbeschouwelijke kentekens wel degelijk mogelijk is, maar gebonden is aan strikte voorwaarden:

1. Het verbod is in een ‘wet’ vastgelegd (waarbij ‘wet’ wel ruim geïnterpreteerd kan worden).
2. Het verbod dient een van de limitatief opgesomde legitieme doelen.
3. Het verbod is noodzakelijk in een democratische samenleving, wat betekent dat er een dwingende maatschappelijke behoefte is voor het verbod, en dat het verbod pertinent en proportioneel is.

Lokaal bestuur Beersel voldoet enkel aan de eerste voorwaarde, namelijk het vastleggen van het verbod in een arbeidsreglement (als ruime interpretatie van het begrip ‘wet’ uit de voorwaarden).

Het bestuur voldoet echter op geen enkele wijze aan de andere voorwaarden. Het toont niet aan dat het één van de limitatief opgesomde legitieme doelen nastreeft, noch de noodzakelijkheid van het verbod, namelijk de dwingende maatschappelijke behoefte, de pertinentie en de proportionaliteit ervan.

Het bestuur vermeldt namelijk enkel een algemene motivering in het betwiste gemeenteraadsbesluit van 19 december 2025 en slechts een vage verwijzing naar neutraliteit in het ‘voorbereidende’ besluit van het CBS van 5 november 2025.

Dit volstaat niet als motivering voor een verbod op het dragen van levensbeschouwelijke kentekens.

Door het gebrek aan aantonen van een legitiem doel en de noodzakelijkheid vormt het verbod bovendien een vorm van indirecte discriminatie in de zin van artikel 16, § 2 van het Gelijkekansendecreet.

BESLUIT:

Enig artikel. Het besluit van de gemeenteraad van Beersel van 19 december 2025 betreffende “agendapunt 45 - Goedkeuring aanpassing van en bijlage aan het arbeidsreglement van de gemeentelijke basisscholen Beersel” wordt vernietigd. Deze vernietiging wordt beperkt tot het invoeren van artikel 173 in het arbeidsreglement van de gemeentelijke basisscholen van Beersel.

Tegen deze beslissing kan een beroep tot nietigverklaring of een verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden ingediend bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het verzoekschrift wordt ingediend, hetzij elektronisch via een beveiligde website van de Raad van State (<http://eproadmin.raadvst-consetat.be>), of met een ter post aangetekende brief die wordt toegezonden aan de Raad van State (Wetenschapsstraat 33 te 1040 Brussel). Het verzoekschrift wordt ingediend binnen een termijn van zestig dagen nadat de beslissing werd betekend.

Leuven.

De gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant,

Jan SPOOREN